

A külföldi gabonatözsdek mai és tegnapi árfolyamának összehasonlítása.

		Ma	Tegnap	Különbs.
PÁRIS				
		frank	frank	frank
Buza	májusra	27.45	27.35	+0.10
	juniusra	27.85	27.70	+0.15
	július-augusztusra	27.25	27.—	+0.25
	szeptember-decemberre	25.25	25.10	+0.15
Rozs	májusra	18.90	18.90	—
	juniusra	19.25	19.—	+0.25
	július-augusztusra	19.—	18.50	+0.50
	szeptember-decemberre	18.2	17.90	+0.85
Liszt	májusra	86.3	86.05	+0.30
	juniusra	86.50	86.20	+0.30
	július-augusztusra	86.7	86.30	+0.40
	szeptember-decemberre	83.25	83.15	+0.10
BERLIN				
		márka	márka	márka
Buza	májusra	205.75	205.25	—
	juniusra	208.50	208.—	+0.50
Rozs	májusra	172.50	172.—	+0.50
	júliusra	172.25	172.25	—
Zab	májusra	168.25	167.75	+1.50
	júliusra	169.—	168.50	+0.50
NEWYORK				
		cent	cent	cent
Buza	helyben	98.88	97.63	—0.75
	májusra	95.38	96.13	—0.75
	júliusra	95.—	95.75	—0.75
	szeptemberre	—	—	—
	decemberre	—	—	—
Tengeri	májusra	60.50	61.—	—0.50
	júliusra	60.—	60.—	—
	szeptemberre	—	—	—
CSIKAGO				
		cent	cent	cent
Buza	májusra	84.50	87.50	—3.—
	júliusra	88.2	89.75	—0.50
Tengeri	aprílusra	58.75	54.—	—0.25
	júliusra	—	—	—

Csikágó, május 6 *Terménytözsde.* Zsir máj.-ra 9.—, jul.-ra 9.07. Szalonna schort clear. 8.12. Sertéshus jul.-ra 15.92.

New-York, május 6. *Gabonatözsde. Zárlat.* Buza engedő, helyben 96.7/8 (8.94), máj.-ra 95.8/8 (8.81), jul.-ra 95.— (8.78), szept.-re —.— (—.—), dec.-re —.— (—.—). Tengeri engedő, máj.-ra 60.1/2 (5.99) K, jul.-ra 60.— (5.94), szept.-re —.— (—.—). Liszt helyben 3.80. *Gabona szállása a Liverpoolba* 1.1/2 (0.54) K.

NAPIHIREK.

Zivatar a Vampeticsben.

Meteorologia: Zivataros esők. majd változékony idő hősiyedéssel.

A Vampetics már Gundellé vált, vagy ha jobban akarjátok a szójátékot, a Vampetics már nincspetics, de azért Budapesten mégis csak az „in beeing“ lévő állatkertnek a tözsomszédságában kapjátok legelőbb és leghamisítatlanabbul az első tavaszi kacsasültet is, az első májusi zivatart is. Tegnap este szólt bele az idén először Budapest közvilágításának a kérdésébe a bölcs aranytermészet is anélkül, hogy e tekintetben kikérte volna Heltai Ferencnek kétségtelenül irányadó utbaigazítását és ugyancsak tegnap, kétségtelenül Csepreghy Ferenc emlékét ünneplendő nyitlak meg újból fejünk felett az ég csatornái, hogy ellássák a szükséges nyersanyaggal pár hétre a budapesti tejkereskedelmet. Szóval, tegnap zajlott le Budapesten az első tavaszi zivatar és hogy egy ilyen pesti, fogahullott zivatar hogyan fest a Vampeticsből, annak a halavány mozikéjét kellene itt most nyújtani, ha telnék hozzá a filmből.

Tehát . . .

Délután hat óra tájt Illés, a kurta termetű és még kurtább lélegzetű pincér felmászik egy fából készült öreg A betűre, ami oda van már előzetesen tolvaz az egyik villámos ivlámpa ágasa alá. Óvatosságból egy skatulya svédgyújtót is visz magával, tehát még a kevésbé beavatottak előtt is nyilvánvaló, hogy mi a célja ezzel az önként vállalt Zander gimnasztikával. Bizonyosan az ivlámpást akarja meggyújtani és nehogy még egyszer lefelé is kelljen neki mászni azzal az egypár

taktusra is alig elég, asztmás, lilaszinképi lélegzetével, tehát mindjárt viszi fel magával a gyújtót is. Végre is ő már csaknem ötven éves és az ő korában még nem tanították az iskolában a voltokat, az ampéreket meg a hektovoltokat. Ő tehát egészen joggal hiszi, hogy amikor sötétedik az idő és lámpás kell, akkor okos ember gyújtót vesz magához.

Pedig az idő sötétedik. Ámbár még nem is jár egészen hatra az óra, mégis valami idétlen boruiat üli meg a vendéglő vadgesztenyéinek és bálványfáinak a máskor nem barátságatlan árnyékát. Öt perc, tíz perc és máris igazolva van Illés a gyújtóval, mert már nemcsak hogy elhomályosodott, hanem egészen határozottan be is sötétedett a világ. Valahonnan a Mücsarnok felől, vagy az Aréna-ut tájékáról fekete-barna felhő nyomakodik fel az égre, — szent Tihamér segíts és boldog Innocentius kiméjjel meg bennünket, csak nem a tavaszi tárlat közeledik ott?

Nem. A muzsika, amit hallasz, még mindig a Tell-nyitánynyal egybekombinált „ritka buza ritka árpa“, meg a Sirenenzauberrel egybeházasított hegedű eltörött nótájának a buslakodása. Tehát még mindig nincsen félelemre ok, még mindig ott vagyunk a Vampeticsben.

Amiről tanuskodik egyébként a melletted és kívülötöd ülő publikum is, amelyik hol vazsmegyei dialektusban konstatálja, hogy „hálpagosodik az ig a felhőtől“, hol viszont az Erzsébetvárosból metsz töről megállapítván, hogy: „alighanem egy püggeter lesz.“ Csakugyan: hólyagosodik a felhő már a fejed fölött is és lecsap a közlő fergeg első haragos rőffentése. A lábado alatt zörögve mozdul meg a szemét, amit budapesti szakértelemmel hulló falevélnék minősít a természetpoézis, Illés kezében pedig kialszik az alig lánggra lobbant gyújtó.

De csak azért, hogy új és szokatlan világosságnak adjon helyet. Valami kékesen szürke, de viszont sárgából fehèresre is mázolt fény villanik a szemed közé, bántóan hasogatva meg a most már betökélesedő borulatot. Még egyszer, azután még egyszer. Ahá, tudod már! Lopott fény! A földalatti vezetéke álmódja magát valóságos mennydörgős mennykőnek.

De mégsem. Mert az omnibuszdöcögésből meg a vasut dübörgéséből — éppen most viszi a trónörökös, — egyszerre csak új, félelmetes hang szűrődik össze. Csakugyan az ég zeng, mert a pincérek sietve kapkodják össze az abroszokat, az árván maradt vörös kancsókat, a fák alól a publikum sietve menekül a félszerek alá, hogy helyet adjon a kívülről beözönlő friss jövevényeknek. És ezek már ázóttak. Kinek a kalapja peremén látszik meg, hogy oda kúnn már esik az eső, kinek meg a bokrot ugorhatatlan szoknyájára huzott rá hosszú nedves csikot az égi viz. Jön az eső. És vele együtt, sőt előtte szalad az a külső publikum, amelyik már elázott, de még nem eszelődött föl annyira, hogy jobb volna kísérletet tenni a végálmóson egy szakaszjegy kiviaskodására.

A zenepavillonban nagyot puffanik végső akkordul az öreg dob és Juppiter tonans akkorát felel reá, hogy most már azután a legoptimistább félvirslisztaftosoknak és korsósörösöknek sem lehet kétsége arról, hogy csakugyan megjött a zivatar. Az első, igazi és letagadhatatlan tavaszi zivatar a Városliget nyeszledt fái fölé. Menekül be most már a szárnyékok alól is mindenki a biztonságosabb szobákba, ahol azután hamarosan tökéletesessé válik az amabilis confusio. Az ázótt malomkő-kalap odaszorul a banda háromkapitulációs disztinkcióju öreg brugós őrmestere mellé, pedig alighanem jobban szeretne ott ülni amellet a talkelli szőke fiatal cseh klarinétos mellett, a vidékről lóvásárra érkezett dzsentri ott ül amelleit a tagbaszakadt férfi mellett, akinek a nadrágja a többrendbeli öblös hajlásával elárulja, hogy ő parterre-erőművész a Barokaldiban, az idősebb nők visítanak, ámbár nincsen okuk rá, a fizetőpincérek káromkodnak, ámbár okuk van rá és egyszerre felhangzik a vészkiáltás:

— Trafik, trafik! Hol a trafik?

A trafik bizony, akinek egy kicsit már megvette a podagra a lábát, kint szorult az egyik

szárnyék alatt. Ott nyomta az eső és nem mer most bejönni, nem annyira a szivarjai miatt, amik eső nélkül is elég nyirkosak, hanem a képes levelezőlapjai miatt, amikről leázhatna a már előzetesen odaragasztott bélyeg.

— Trafik, trafik! — süvölt mind a három teremnek is nevezett szoba, mintha bizony ott benn dohányfüst nélkül még nem is volna elég sűrű és karcos a levegő.

Kinnt pedig zug az eső, föcsög a sár, dörömböl a haragvó ég és nagyokat, jókedvűeket hunyorgat a mai este legdiadalmasabb korhelye, a villám, aki ezuttal vendéglős és pincér nagy bubánatára hamarosan asztal alá ivott minden cimborát.

Beesteledik. A mennykő már valahonnan északkelet felől villog, mert hogy délnyugatról jött, az ég dübörgését felváltja megint az omnibuszdörgés hangja. És a zöldbéli üzietemberek valamelyes vizagszatalódással sóhajtanak fel:

— Na, a mai napunk pocsékká ázott ugyan, de holnap is lessz nap, holnapután meg éppen vasárnap lessz.

A boldogtalan antimeteorológusok! Nem tudják, hogy ez a zivatar csak preludium volt, utána „lassu hősiüledés valószínű“, ami után következnek a fagyos szentek és tökéletesen agyoncsapják a hőmérőben is, a barométerben is a stréberkedő eleven kénésőt . . .

NAPIREND. Naptár: Vasárnap, május hó 7. — Róm. kath.: József olt. — Prot.: Szaniszló. — Görög-oroszl.: április 24. B 2. Szába. — Zsidó: Ijar 9. — A nap két reggel 4 óra 36 perckor, nyugszik este 7 óra 16 perckor. A hold két délben 12 óra — perckor, nyugszik éjjel 2 óra 37 perckor. — *Petőfi Ház* (Ereklyemúzeum.) Bajza-utca 21. sz. Nyitva 10—2-ig. Belépődij nincs. Szabad bemenet. — *A Házipar Szövetség vására* (Kigyó-tér 1.) Zárua egész nap. Belépődij nincs. — *Gyűgyei Nagy Zsiga* magyar tárgy festményeinek kiállítása a *Művészothonban* (Váci-utca 9.) Nyitva délelőtt 9 órától este 8 óráig. Belépődij 1 korona. — *A Mücsarnok* tavaszi tárlata. Nyitva délelőtt 9 órától délután 6 óráig. Belépő-dij 1 korona. — *Balla Béla* gyűjteményes kiállítása a Könyves Kálmán művészeti szalonjában. Nyitva 9—7-ig. Belépődij 1 K. — *A „Nyolcak“* kiállítása a *Nemzeti Szalonban*. Nyitva délelőtt 9-től délután 6-ig. Belépődij 1 korona. — *Keleti kiállítás a Művészahban* (Kriszof-tér 2.) Nyitva d. e. 10-től d. u. 6-ig. Belépő-dij 1 korona. — *A Nemzeti Múzeum* összes tárai nyitva 9—12-ig. —

— A király. A király ma délután három órakor Gödöllőre utazott. Az uralkodó ezuttal először tette meg ezt az utat automobilon. A budapesti közönség, amelynek még nem volt alkalmá autón látni a királyt, az utvonalon végig sűrű sorokban lepte el a járdákat. Az Albrecht-uton, a két hídfőnél, a Fürdő-utcában és végig az Andrassy-uton mindenfelé a kíváncsiak sorai várták az udvari automobilt.

Kerzl udvari főtörzsorvos és Neppalek főszertartásmester már tegnap megszemlélték a gödöllői lakosztályt és mindent teljesen reudben találtak. A királyi kastély most már véglegesen elkészülve várta a királyt. Azt az utvonalat, amelyen a király megy, már napok óta plajjal locsolják, úgy hogy egészen pormentesítve van. Sary udvari fősoffőr háromszor tette meg az utat a budapesti királyi vártól Gödöllőre, hogy az utiirányt megismerje és a menetsebességet aszerint betarthassa. A negyvenkét lőereju automobilnak ugyanis ötven perc alatt kell megtennie a negyvenkét kilométer hosszú utat Budapestől Gödöllőig.

Fél órával a király elutazása előtt a keleti pályaudvarról vonaton ment ki Gödöllőre a szűkebb kíséret, amelynek tagjai: Daruváry osztályfőnök, Nagy báró és Csörgeő osztálytanácsosok a kabinetirodából, Smirzitz kormánytanácsos és Grollmann titkár a katonai irodából, Manzano gróf, a király szárnysegéde, Margutti lovag alezredes, Paar gróf szárnysegéde, Szegedy-Maszák Aladár udvari tanácsos, a magyar udvarnagyi hivatal vezetője és Repolusk kiadó.

A király pontban három órakor ült a Várban a hatalmas, zöldre fényezett, csukott automobillba, amelyet Sary fősoffőr vezetett. A király mellett foglalt helyet Paar gróf főhadsegéd. Egy második automobilon Montenuovo herceg első főudvarmester. Boliras báró főhadsegéd, Kerzl vezér-főtörzsorvos és Hoyos gróf szárnysegéd követték a király automobilját.